

NORGES HØYESTERETT

D O M

avsagt 30. mai 2024 av Høyesterett i avdeling med

dommer Hilde Indreberg
dommer Aage Thor Falkanger
dommer Henrik Bull
dommer Espen Bergh
dommer Erik Thyness

HR-2024-986-A, (sak nr. 24-011562STR-HRET)
Anke over Eidsivating lagmannsretts dom 24. november 2023

A (advokat John Christian Elden)

mot

Påtalemyndigheten (førstestatsadvokat Thomas Frøberg)

S T E M M E G I V N I N G

(1) Dommer **Bull:**

Sakens spørsmål og bakgrunn

- (2) Saken gjelder straffutmåling for seksuallovbrudd overfor barn og reiser spørsmål om det skal idømmes rettighetstap i form av tap av retten til å ha brukerkonto på Snapchat.
- (3) Den 23. september 2022 ble det tatt ut tiltale mot A for overtredelse av:

«**I** **Straffeloven § 302**
for å ha hatt seksuell omgang med barn mellom 14 og 16 år eller fått et barn mellom 14 og 16 år til å utføre handlinger som svarte til seksuell omgang med seg selv.

Grunnlag:

a)

I perioden august 2018 til 25. januar 2020 på Lillehammer og i Råholt, førte han sin penis inn i B, f. 00.00.2004, sin munn og en vibrator inn i B sin endetarmsåpning ved flere anledninger. Videre fikk han B til å føre sin penis inn i hans endetarmsåpning og til å masturbere seg selv.

b)

Tirsdag 9. mars 2021 i --- 0 i Ski eller annet sted fikk han C, f. 00.00.2007, til å masturbere seg selv, og sende ham video av dette på Snapchat.

II **Straffeloven § 305**
for i ord eller handling å ha utvist seksuelt krenkende eller annen uanstendig atferd i nærvær av eller overfor barn under 16 år, eller tvunget eller forledet et barn under 16 år til å utvise seksuelt krenkende eller annen uanstendig atferd.

Grunnlag:

I perioden mars til april 2021 i --- 0 i Ski eller annet sted, sendte han bilde av sin penis til C, f. 00.00.2007, på Snapchat. Videre fikk han C til å sende bilder og videoer av sin nakne kropp og penis til seg. Ved én anledning ga han C en 'pocketpussy' som betaling for nakenbilder, hvoretter han spurte 'Var du fornøyd med den nye fitta di? :p'.»

- (4) Østre Innlandet tingrett fant ham skyldig etter tiltalen. A ble dømt til fengsel i ett år og tre måneder, og han ble fradømt retten til å inneha brukerkonto på Snapchat i to år. Videre ble han dømt til å tåle inndragning av en mobiltelefon og til å betale oppreisningserstatning til de to fornærmede.
- (5) A anket dommen til Eidsivating lagmannsrett, som 30. mai 2023 besluttet å fremme anken for post I b og inndragningsspørsmålet.
- (6) Eidsivating lagmannsrett avsa 24. november 2024 dom med slik domsslutning:

«1. A, født 00.00.1991, frifinnes for tiltalepost I bokstav b.

2. Han frifinnes for kravet om oppreisningserstatning fra C.
3. Han dømmes for de forhold som er rettskraftig avgjort ved Østre Innlandet tingretts dom 22. februar 2023, til fengsel i 1 – ett – år og 1 – én – måned, jf. straffeloven § 79 bokstav a og b.

Straffen er en etterskuddsdom til Hedmarken tingretts dom av 26. april 2019, jf. straffeloven § 82.

Varetektsfradrag utgjør 8 – åtte – dager, jf. straffeloven § 83.

4. Han dømmes til å tåle inndragning av iPhone til staten, jf. straffeloven § 69 bokstav c, jf. § 75.
 5. Han dømmes til tap av retten til å inneha brukerkonto på Snapchat i en periode på 2 år, jf. straffeloven § 56 bokstav b, jf. straffeloven § 58 første ledd.»
- (7) Frifinnelsen for post I b var begrunnet med at lagmannsretten ikke fant det bevist at A hadde fått fornærmede til å masturbere seg selv og spille inn en video av det for å sende den til A.
- (8) Grunnen til at dommen, i likhet med tingrettens dom, er en etterskuddsdom, jf. straffeloven § 82, er at deler av forholdet omtalt i post I a i tid ligger før daværende Hedmarken tingretts dom 26. april 2019. I den saken ble A funnet skyldig i lignende forhold som i saken nå. Også da hadde A benyttet Snapchat til å kommunisere med fornærmede.
- (9) A anket til Høyesterett over straffutmålingen, nærmere bestemt fradømmelsen av retten til å inneha brukerkonto på Snapchat i to år, og over saksbehandlingen i form av mangelfulle domsgrunner for rettighetstapet. Høyesteretts ankeutvalg besluttet 2. februar 2024 å fremme anken over straffutmålingen. For øvrig ble anken nektet fremmet.

Mitt syn på saken

Om Snapchat og domfeltes bruk av tjenesten

- (10) Snapchat er en meldingstjeneste som brukes til å sende meldinger i form av tekst, foto og video mellom brukernes mobiltelefoner eller nettbrett. Tjenesten særkjennes ved at meldingene normalt bare er tilgjengelige for mottakeren i noen sekunder etter at mottakeren har åpnet den i Snapchat-applikasjonen. Mottakeren kan imidlertid velge å lagre meldingen eller ta skjermbilde av den før den slettes i applikasjonen. Hvorvidt meldingen også lagres i applikasjonen hos avsenderen, avhenger av hvordan avsenderen har innstilt den. Når en lagret melding slettes hos avsender, blir den normalt også slettet fra Snapchats servere.
- (11) Det er to fornærmede i saken. I tingrettens dom heter det i tilknytning til tiltalens post I a at A ifølge sin egen forklaring kom i kontakt med den ene fornærmede via Facebook, og at de deretter begynte å kommunisere via Snapchat. Tiltalte har forklart at de utvekslet bilder, «herunder at det kan ha vært sendt bilder av rumpe og penis». Fornærmede har forklart omtrent det samme: Etter at de hadde lagt hverandre til på Snapchat, fortsatte

korrespondansen der, og den dreide inn på sex. De utvekslet bilder – ifølge fornærmede også bilder av at de masturberte. Etter noen uker begynte de å møtes fysisk.

- (12) Som nevnt ble A frifunnet av lagmannsretten for post I b, som gjelder den andre fornærmede. Lagmannsretten var imidlertid ikke i tvil om at denne fornærmede hadde sendt en video til A av at han selv masturberte, og at A hadde bedt ham om å sende en slik video. Det fremgår av lagmannsrettens dom at videoen ble sendt på Snapchat.
- (13) Tiltalens post II gjelder samme fornærmede som tiltalens post I b. I tingrettens dom heter det at A kom i kontakt med fornærmede da han observerte ham på TikTok, og deretter la fornærmede til på Snapchat. Korrespondansen mellom tiltalte og fornærmede fortsatte på Snapchat. Under post II er A domfelt blant annet for å ha sendt fornærmede bilder av sin penis, og for å ha fått fornærmede til å sende bilder og video av sin nakne kropp og penis.

Straffeloven § 56 om rettighetstap

- (14) Det heter i straffeloven § 56 første ledd bokstav b at «[d]en som har begått en straffbar handling som viser at vedkommende er uskikket til eller kan misbruke en ... aktivitet, kan, når allmenne hensyn tilsier det, ... fratras retten til for fremtiden å ... utøve en ... aktivitet». Det fremgår av § 56 annet ledd at rettighetstapet kan begrenses til blant annet påbud om å utøve aktiviteten på bestemte vilkår. Ifølge § 58 annet ledd skal rettighetstap ilegges for en bestemt tid inntil fem år, eller, når særlige grunner tilsier det, på ubestemt tid.
- (15) Ordet «aktivitet» kom inn i bestemmelsen om rettighetstap i forbindelse med vedtakelsen av ny straffelov i 2005. Lovgiver ønsket å utvide anvendelsesområdet noe ved å åpne for forbud mot adferd som ikke naturlig falt inn under ordene «virksomhet» eller «beskjeftigelse» i den tilsvarende bestemmelsen i straffeloven 1902 § 29, se Ot.prp. nr. 90 (2003–2004) side 320. Muligheten til å begrense rettighetstapet i medhold av § 56 annet ledd skulle også bidra til å gjøre reaksjonsformen mer egnet. På side 321 uttaler departementet at rettighetstap knyttet til «bestemte former for bruk av for eksempel internett» kan være aktuelt i medhold av det nye alternativet: «En lovbrøyer som har gjort seg skyldig i lovbrudd mot mindreårige som han har truffet på chattersider på internett, vil for eksempel kunne forbys å oppsøke tilsvarende chattersider i fremtiden.»
- (16) På side 317–318 i proposisjonen heter det at formålet med et rettighetstap er å hindre den dømte i å foreta visse handlinger, ikke å virke allmennpreventivt. Rettighetstapet kan dermed minne om inndragning, men fordi rettighetstap kan ha svært inngripende konsekvenser for den dømte, bør det etter departementets vurdering fortsatt regnes som straff i juridisk forstand.
- (17) Det følger av ordlyden at det beror på en konkret vurdering i den enkelte sak om rettighetstap skal idømmes – det «kan» idømmes «når allmenne hensyn tilsier det». På side 318 peker departementet på at forarbeidene til den dagjeldende bestemmelsen om rettighetstap forutsatte at reaksjonen skulle anvendes med varsomhet og bare dersom tungtveiende grunner talte for det. Om den nye bestemmelsen uttales det på side 320 at de foreslåtte endringene ikke tar sikte på en generell heving eller senkning av terskelen, men at det nye alternativet «aktivitet» vil gjøre rettighetstap til en mer egnet reaksjon i flere saker. Departementet understreker imidlertid på samme side viktigheten av ikke å gå for

langt i å forby «mer alminnelige aktiviteter», som for eksempel «å sykle eller stå på rullebrett, med mindre forbudet begrenses til å gjelde et avgrenset område».

- (18) Adgangen til å idømme rettighetstap skal altså brukes med varsomhet, og det gjelder særlig bredt formulerte forbud mot dagligdagse aktiviteter. Jeg legger til at synet på hva som er dagligdagse aktiviteter, vil endre seg over tid.
- (19) Før jeg går inn på den nærmere vurderingen av saken her, og i den forbindelse også anførselene om at rettighetstapet vil krenke As yringsfrihet og familie- og privatliv, vil jeg ta for meg en annen innvending mot rettighetstapet. A hevder at straffeloven § 56 første ledd bokstav b ikke oppfyller kravet til klar lovhjemmel for straff i Grunnloven § 96 og Den europeiske menneskerettskonvensjon – EMK – artikkel 7.

Kravet til klar lovhjemmel

- (20) Grunnloven § 96 og EMK artikkel 7 krever begge at straff må ha hjemmel i lov. Begge bestemmelsene innebærer et krav til klar lovhjemmel. Det har i rettspraksis ikke vært gjort forskjell på klarhetskravet i Grunnloven § 96 og EMK artikkel 7, se HR-2020-2019-A avsnitt 15. Innholdet i klarhetskravet er nærmere beskrevet i avsnitt 14 til 21 i avgjørelsen. Jeg nøyer meg her med en kort oppsummering:
- (21) Klarhetskravet gjelder både definisjonen av den straffbare handlingen og hvilken straff handlingen kan medføre. Bestemmelsen må være utformet slik at det i de fleste tilfeller ikke vil være tvil om en handling rammes av regelen, og at straff kan bli konsekvensen. Klarhetskravet er imidlertid ikke til hinder for at straffebud kan inneholde ord og uttrykk som krever en nærmere presisering gjennom rettspraksis, så lenge resultatet av tolkningen er forenlig med kjerneinnholdet i straffebudet og ligger innenfor det som med rimelighet kan forutsees.
- (22) Som fremholdt i blant annet Den europeiske menneskerettsdomstols – EMDs – storkammerdom 21. oktober 2013 *del Río Prada mot Spania* avsnitt 79 er klarhetskravet oppfylt selv om rett utlegning av straffbarhetsvilkårene og mulige straffereaksjoner forutsetter juridisk rådgivning – «appropriate legal advice».
- (23) Jeg legger til at for norsk retts vedkommende må det være anledning å legge vekt på om en nærmere presisering av hva ordlyden er ment å dekke, fremgår av offentliggjorte forarbeider til loven. I norsk juridisk metode har slike presiseringer langt på vei samme funksjon som avklaring gjennom rettspraksis, og gjennomgang av forarbeidene inngår naturlig i juridisk veiledning om innholdet i en lov.
- (24) Det aktuelle ordet i loven er her «aktivitet», som har et nokså vidt og ubestemt innhold. Bruk av elektroniske kommunikasjonstjenester, blant annet sosiale medier, faller imidlertid naturlig innenfor det meningsinnholdet som ordet har i dagligtalen. Videre presiserer forarbeidene at forbud mot bruk av «chattesider» er en aktuell bruk av bestemmelsen overfor den som har brukt slike tjenester til å oppsøke mindreårige som deretter er utnyttet seksuelt. At en cirka 20 år gammel uttalelse om «chattesider» også er relevant for dagens mer avanserte sosiale medier, må være åpenbart.

- (25) Jeg kan etter dette ikke se at klarhetskravet i Grunnloven § 96 og EMK artikkel 7 er til hinder for å idømme tap av retten til å bruke en elektronisk tjeneste som Snapchat i et tilfelle som dette.

Hensynet til ytringsfriheten og respekten for familie- og privatlivet

- (26) A har påberopt seg at forbudet krenker hans rett til ytringsfrihet og respekt for familieliv og privatliv, slik disse rettighetene er nedfelt i Grunnloven § 100 og § 102 og EMK artikkel 10 og 8.
- (27) Det er klart at rettighetstap ikke kan idømmes dersom det vil komme i strid med grunnleggende rettigheter slik de er nedfelt i Grunnloven og menneskerettskonvensjoner som Norge er tilsluttet.
- (28) Ytringsfriheten omfatter etter Grunnloven § 100 retten til meddele og motta opplysninger, inkludert bilder, også i privat sammenheng, og det samme gjelder EMK artikkel 10. EMD har videre slått fast at artikkel 10 ikke bare beskytter ytringen i seg selv, men også tilgangen til kommunikasjonskanaler, ettersom begrensninger på bruken av slike kanaler nødvendigvis virker inn på retten til å meddele og motta informasjon. Jeg viser til dom 30. april 2019 *Kablis mot Russland* avsnitt 80. Saken gjaldt et forbud mot bruk av en sosial medieplattform. Tilsvarende må gjelde for Grunnloven § 100. Forbud mot å ha en brukerkonto på en kommunikasjonskanal som Snapchat, og dermed i praksis et forbud mot å bruke denne kommunikasjonskanalen, er dermed et inngrep i ytringsfriheten. Det er heller ikke bestridt i saken.
- (29) Etter min mening må et slikt forbud videre ansees som en et inngrep i As rett til familieliv og privatliv. Jeg viser her til HR-2024-775-A avsnitt 42 og 44 om telefonkontroll i fengsler – bruk av telefon omfattes av ordet «correspondence» i EMK artikkel 8. Tilsvarende må gjelde ordet «kommunikasjon» i Grunnloven § 102. Det er ikke grunn til å se annerledes på bruk av sosiale medieplattformer for å holde kontakt med familie og venner.
- (30) Spørsmålet blir dermed om dette inngrepet i ytringsfriheten og i retten til familie- og privatliv er rettmessig.
- (31) EMK artikkel 10 om ytringsfrihet og artikkel 8 om respekt for familie- og privatliv inneholder begge regler om at rettighetene kan innskrenkes ved lov dersom innskrenkningen er «necessary in a democratic society» for ivaretagelse av nærmere angitte legitime hensyn. Dette innebærer en forholdsmessighetsvurdering som må ha for øye balansen mellom de beskyttede individuelle interessene på den ene siden og de legitime samfunnsbehovene som begrunner tiltaket, på den andre, se HR-2020-663-S avsnitt 89. Det fremgår av EMDs praksis at kravet om at inngrepet må være nødvendig i et demokratisk samfunn, er noe mer enn bare et krav om at inngrepet må være nyttig, rimelig eller ønskelig – det må foreligge et presserende samfunnsmessige behov – «a pressing social need» – for tiltaket. Jeg viser til HR-2024-775-A avsnitt 47 med videre henvisning til EMDs praksis. I en sak som denne må imidlertid dette kravet sees i lys av at artikkel 8 også medfører en positiv plikt for staten til å ha ordninger som beskytter barn mot seksuelle overgrep, se dom 2. desember 2008 *K.U. mot Finland* avsnitt 46.

- (32) Grunnloven § 102 om retten til familie- og privatliv har ikke en tilsvarende bestemmelse om adgangen til å gjøre inngrep i rettigheten, men en slik adgang må innfortolkes, se Rt-2015-93 avsnitt 60. Grunnloven § 100 inneholder en regulering av adgangen til unntak som i ordlyd avviker fra formuleringen i EMK artikkel 10. Jeg går ikke nærmere inn på det. I saken her må det være klart at dersom rettighetstapet som A er idømt, ikke er i strid med EMK artikkel 10, vil det heller ikke være i strid med Grunnloven § 100.

Den konkrete vurderingen

- (33) Som nevnt beror idømmelse av rettighetstap på et skjønn i det enkelte tilfellet: Ifølge straffeloven § 56 første ledd «kan» rettighetstap idømmes «når allmenne hensyn tilsier det».
- (34) Vilkåret «når allmenne hensyn tilsier det» vil naturlig fange opp den forholdsmessighetsvurderingen som Grunnloven og EMK i dette tilfellet gir anvisning på – terskelen for når rettighetstap kan idømmes, kan ikke være lavere etter straffeloven § 56 første ledd enn det Grunnloven eller EMK tillater. Ettersom forholdet til Grunnloven og EMK er særlig fremhevet i saken, er det hensiktsmessig å strukturere vurderingen av om vilkåret «når allmenne hensyn tilsier det» er oppfylt, som en proporsjonalitetsvurdering etter EMK – og i dette tilfellet dermed også etter Grunnloven.
- (35) I denne saken er det uten videre klart at det aktuelle rettighetstapet oppfyller vilkåret om legitimt formål. Rettighetstapet skal gjøre det vanskeligere å begå seksuelle overgrep mot mindreårige. Både artikkel 8 og artikkel 10 nevner forebygging av kriminalitet som et legitimt formål, og et slikt formål er også forenlig med Grunnloven § 100. Dette er åpenbart også et formål som etter straffeloven kan begrunne rettighetstap. Jeg viser til det jeg har gjengitt fra forarbeidene om dette.
- (36) Spørsmålet blir deretter om rettighetstapet, slik det er utformet, er egnet, nødvendig og forholdsmessig, se HR-2018-104-A avsnitt 23. Forholdsmessighet formulert som et tredje vilkår forstår jeg i denne sammenheng som en vurdering av om et tiltak rammer de beskyttede interessene uakseptabelt hardt til tross for at det er egnet og ikke går lenger enn nødvendig i å ivareta formålet.
- (37) Det kan etter mitt syn ikke være tvil om at et forbud mot å ha brukerkonto på Snapchat generelt sett er *egnet* til å forhindre at denne plattformen blir brukt for å komme i posisjon til å begå nye seksuelle overgrep mot mindreårige. A har en historikk med å bruke Snapchat på denne måten, ikke bare i denne saken, men også i den tidligere saken som ble pådømt i april 2019. Straffedommen fra 2019 var i seg selv ikke tilstrekkelig til å fraholde ham fra videre overgrep ved hjelp av Snapchat.
- (38) Bruk av Snapchat er selvsagt ikke en nødvendig forutsetning for å kunne gjennomføre overgrep av den karakter det dreier seg om her. Kontakt mellom overgriper og en mindreårig vil kunne skje på en rekke måter, blant ved bruk av andre sosiale medier. Det er likevel vesentlig at Snapchats funksjonaliteter gjør denne tjenesten særlig egnet i en slik sammenheng. Jeg nevner at funn fra en undersøkelse fremlagt av aktor og foretatt i 2023 av den britiske organisasjonen National Society for the Prevention of Cruelty to Children – NSPCC – viser at Snapchat ble brukt i 26 prosent av alle «grooming offences», altså

kontakt med barn med sikte på å utnytte dem seksuelt. Undersøkelsen er basert på tall fra britisk politi for perioden 2017–2023.

- (39) Samtidig har det ikke vært avdekket ny bruk av Snapchat på denne måten fra As side etter det siste handlingstidspunktet i tiltalen i saken her, altså perioden mars–april 2021. Det er videre slik at en frist på to år vil løpe fra endelig dom, og en god del av denne perioden vil formodentlig gå med til soning av den straffen han nå er idømt. Jeg går ut fra at han da uansett ikke vil ha tilgang til Snapchat. Dette er relevante innvendinger mot forbudet, men de innebærer ikke at forbudet vil være virkningsløst. Slik jeg ser det, er det dermed mest hensiktsmessig å ta hensyn til disse forholdene i en avsluttende vurdering av om et forbud vil ramme uforholdsmessig hardt. I en slik vurdering er det naturlig å ta hensyn til at den tilsiktede virkningen av forbudet i praksis vil være begrenset.
- (40) Det må videre vurderes om et forbud mot å inneha brukerkonto på Snapchat *går lenger enn nødvendig*. Et slikt forbud vil ramme all bruk av Snapchat, mens det bare er bruken overfor mindreårige gutter i seksuelt øyemed som egentlig skal forhindres. Som jeg nevnte innledningsvis, åpner straffeloven § 56 annet ledd for å begrense rettighetstapet til et påbud om å utøve den aktuelle aktiviteten på bestemte vilkår. Spørsmålet blir dermed om rettighetstapet hensiktsmessig kan utformes som et mer begrenset forbud, for eksempel bare mot å bruke Snapchat til kontakt med mindreårige gutter. Brudd på et slikt forbud vil imidlertid bli vesentlig vanskeligere å avdekke enn brudd på et generelt forbud mot å inneha brukerkonto. Det må i så fall klarlegges hvem han har hatt kontakt med, og hvor gamle de er, ikke bare at han har en brukerkonto. Håndhevingsproblemer må etter mitt syn være relevante i en nødvendighetsvurdering både etter straffeloven og Grunnloven og EMK. I dette tilfellet må de føre til at et forbud mot å ha brukerkonto ikke kan ansees å gå lenger enn nødvendig.
- (41) Det avgjørende spørsmålet blir dermed om forbudet vil ramme *uforholdsmessig* – uakseptabelt – hardt.
- (42) Som tidligere nevnt fremgår det av forarbeidene at rettighetstap skal anvendes med varsomhet og bare der tungtveiende grunner tilsier det. Forarbeidene gir videre uttrykk for at domstolene skal være spesielt varsomme med å nedlegge generelle forbud mot mer alminnelige aktiviteter.
- (43) Et forbud mot å inneha brukerkonto – i dette tilfellet i en toårsperiode – på Snapchat vil utvilsomt innebære en følbare begrensning i muligheten til å kommunisere og holde kontakt med familie og venner for den som er vant til å bruke denne tjenesten. Snapchat er i dag en vanlig kommunikasjonskanal. A har opplyst at Snapchat er hans hovedplattform for kommunikasjon med omverdenen, og at mange av hans venner ikke vil bruke alternative plattformer som Facebook og Instagram. Jeg legger dette til grunn.
- (44) Jeg har videre nevnt den begrensede virkningen som et forbud på to år i praksis vil få, når A i løpet av denne perioden skal sone en dom på fengsel i ett år og én måned. Det er ikke avdekket ny utilbørlig bruk av Snapchat siden våren 2021. Som jeg har vært inne på, er det videre av praktiske grunner nødvendig å utforme forbudet slik at det rekker lenger enn bare å forby bruk overfor mindreårige gutter.
- (45) Alt dette taler mot å frata A retten til å inneha brukerkonto på Snapchat i to år, og jeg har vært i tvil om resultatet.

- (46) Jeg har likevel kommet til at allmenne hensyn i dette tilfellet tilsier at A bør dømmes til et slikt rettighetstap. Jeg legger da særlig vekt på behovet for å beskytte mindreårige mot slik bruk av sosiale medier som det er tale om i denne saken. A har brukt Snapchat overfor flere fornærmede, og dette er den andre saken der A dømmes etter ha å brukt Snapchat på denne måten. At det siden våren 2021 og frem til endelig dom nå blir avsagt, ikke er avdekket ny utilbørlig bruk, sier etter mitt skjønn ikke så mye.
- (47) Snapchat er et mye brukt sosialt medium, men det finnes likevel alternativer som A kan bruke, selv om en del av hans venner er skeptiske til å bytte plattform. Tidsavgrensningen til to år i kombinasjon med soning av fengselsstraff gjør på den ene siden forbudet mindre effektivt, men på den andre siden gjør det også forbudet mindre inngripende overfor ham.
- (48) Etter mitt syn er hverken Grunnloven §§ 100 og 102 eller EMK artikkel 8 og 10 til hinder for forbudet.
- (49) Rettighetstap regnes som straff, jf. straffeloven § 29 første ledd bokstav f. A er som nevnt også dømt til fengsel i ett år og én måned. Etter § 29 annet ledd skal det tas hensyn til alle idømte straffereaksjoner ved vurderingen av om den samlede reaksjonen står i et rimelig forhold til lovbruddet. Selv om rettighetstapet her vil være følbart, kan jeg ikke se at det gjør den samlede reaksjonen urimelig streng.

Konklusjon

- (50) Jeg er altså kommet til at rettighetstapet som A ble idømt i lagmannsretten, bør bli stående, og stemmer for slik

D O M :

Anken forkastes.

- (51) Dommer **Thy Ness:** Jeg er i det vesentlige og i resultatet enig med førstvoterende.
- (52) Dommer **Bergh:** Likeså.
- (53) Dommer **Falkanger:** Likeså.
- (54) Dommer **Indreberg:** Likeså.
- (55) Etter stemmegivningen avsa Høyesterett denne

D O M :

Anken forkastes.